

عنوان مقاله:

نقش مشترک معنوی در ترجمه صحیح قرآن کریم

محل انتشار:

دوفصلنامه کتاب قیام، دوره 8، شماره 20 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

قاسم فائز - استاد دانشکده الهیات و معارف اسلامی دانشگاه تهران

مریم گوهری - دانشجوی دکتری دانشکده الهیات دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

تدقیق در معانی واژگان، نقش مهمی در فهم قرآن کریم دارد. یکی از انواع روابط حاکم بر واژگان، مشترک معنوی است. عدم شناخت دقیق مشترک معنوی منجر به خلط آن با مشترک لفظی شده که این امر منجر به فهم نادرست قرآن شده است. توجه به این مهم در فهم مراد خداوند بسیار مفید و موثر است، درحالی که نادیده گرفتن آن به هنگام پژوهش در واژگان، مفسر را به مجاز، استعاره و مواردی از این قبیل سوق می دهد؛ ازاین رو لغزش های فراوانی در معنا و مصداق مشترک معنوی در کتاب های وجوه و نظائر، ترجمه ها و تفاسیر رخ داده است. این مقاله با روش توصیفی- تحلیلی درصدد بیان چیستی اشتراک معنوی، تاثیر آن در فهم قرآن، شیوه ترجمه و لغزش های مترجمان بوده و به نتایج زیر رسیده است: مشترک معنوی، لفظی است که دارای یک معنا با مصداق متعدد است که در هر جا از قرآن، یکی از مصداق آن مراد است. ترجمه لغوی لفظ مشترک معنوی به جای تعیین مصداق، ذکر مصداق نادرست، عدم تعیین مصداق و ذکر مصداق به عنوان معنای اصلی، مهم ترین لغزش های ترجمه در ارتباط با این واژگان است.

کلمات کلیدی:

قرآن، مشترک معنوی، مصداق، واژگان قرآن، ترجمه قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1011444>

